

ด่วนที่สุด

ที่ รธ ๐๕๐๒.๔/ ๑๐๘๓

กค. 35
ร.พ.ก. ๖7
พ.15

สคค. (eMail)

ส่ง : กค.

รับที่ : ร3012/67

8 มี.ค. 2567 เวลา 16.34 น.

กระทรวงวัฒนธรรม

๑๐ ถนนเทียมร่วมมิตร

เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

๘ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง การเสนอรายการ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ”
(Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume)
เป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. อนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้
๒. มติคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
๓. เอกสาร Representative List ICH -๐๒-Form รายการ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ
และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge,
Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume)
๔. QR CODE วิดีทัศน์

ด้วยกระทรวงวัฒนธรรม ขอเสนอรายการ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) เป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก พร้อมวีดิทัศน์ประกอบการเสนอความยาว ๓ นาที มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗) ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ในลำดับที่ ๑๗๑ และตามมาตรา ๑๖ แห่งอนุสัญญาฯ ได้กำหนดให้รัฐภาคีสามารถส่งข้อเสนอรายการที่เป็นตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ โดยคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลจะนำเสนอในการประชุมสมัชชาสมัชชาสามัญเพื่อให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ การดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) ก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายระหว่างประเทศ จึงเข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗)

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

๒.๑ ตามเอกสารแนวทางการอนุวัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Operational Directives for the implementation of the Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) หัวข้อที่ ๑.๑๕ กำหนดให้รัฐภาคียื่นเสนอรายการมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

/จำเป็น...

จำเป็นต้องดำเนินการภายในเดือนมีนาคมของทุกปี และยังต้องใช้เวลาในการพิจารณารายการอีกอย่างน้อย ๑ ปี เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Committee – IC) ในการประชุมสมัชชาสามัญสามัญ ดังนั้น เพื่อให้การจัดส่งเอกสารนำเสนอรายการ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) สามารถดำเนินการได้ทันภายในเวลาที่กำหนด กระทรวงวัฒนธรรมจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นโอกาสแรก

๒.๒ ในคราวการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ มีมติเห็นชอบตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอว่า ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธาน ได้มีมติให้จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับรายการตัวแทนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (ชุดไทยพระราชานิยม) เสนอต่อองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization: UNESCO) หรือยูเนสโก เพื่อพิจารณาขึ้นทะเบียนตามอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ต่อไปนั้น รัฐบาลพร้อมให้การสนับสนุนการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอย่างเต็มที่ เพื่อผลักดันวัฒนธรรมไทยให้แพร่หลายและยกระดับไปสู่ระดับโลกต่อไป ดังนั้น จึงขอให้กระทรวงวัฒนธรรมเร่งรัดติดตามการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้แล้วเสร็จแล้วนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยเร็ว ก่อนนำเสนอต่อยูเนสโกพิจารณาตามขั้นตอนต่อไป

๓. สารสำคัญ

๓.๑ คุณค่าความสำคัญ

“ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) แสดงถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทยและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนไทย ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาช้านาน บ่งบอกถึงความผูกพันของครอบครัว ชุมชนและสังคม การสวมใส่ชุดไทยช่วยเสริมบุคลิกภาพของสตรีไทยให้ดูสง่างามในความเป็นไทย ใช้ในโอกาสที่เหมาะสมทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ส่งเสริมกระบวนการทางความคิด มีการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมทั้งการให้ความเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรม และย้ำเตือนให้ผู้คนในปัจจุบัน ได้ตระหนักถึงรากเหง้าวัฒนธรรมของตน บ่งบอกคุณค่าฝีมือช่างคนไทย ที่สืบทอดวิชาการออกแบบตัดเย็บสิ่งทอ รวมทั้งเป็นแรงบันดาลใจสู่การเรียนรู้สร้างสรรค์แพชชั่นของคนรุ่นใหม่ โดยนำผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นมาออกแบบตัดเย็บเป็นชุดไทยทั้งแบบอนุรักษ์และสร้างสรรค์ กระตุ้นเศรษฐกิจของชุมชนให้ยั่งยืนต่อไปได้

๓.๒ คุณสมบัติตามหลักเกณฑ์การพิจารณา

ข้อที่ ๑ เรื่องที่นำเสนอนี้สอดคล้องกับลักษณะของมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ตามที่นิยามไว้ในมาตรา ๒ ของอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ค.ศ. ๒๐๐๓ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) สอดคล้องกับลักษณะของมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ตามที่นิยามไว้ในอนุสัญญาฯ กล่าวคือ ชุดไทย เป็นชื่อเรียกเครื่องแต่งกายแบบไทยสืบทอดกันมา แสดงถึงแนวปฏิบัติทางสังคม และวิถีชีวิตของคนไทย สะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ชุดไทยมีวิวัฒนาการนับตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงต้นรัตนโกสินทร์ และได้รับการพัฒนารูปแบบครั้งสำคัญในปี พุทธศักราช ๒๕๐๓ ด้วยพระราชดำริสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

ทรงริเริ่มให้มีการศึกษา วิวัฒนาการรูปแบบการแต่งกายไทย แล้วจึงสร้างสรรค์ชุดไทยขึ้น ๘ แบบ ถือเป็นมรดกวัฒนธรรมการแต่งกายของไทยที่แสดงถึงคุณค่างานช่างฝีมือ ลวดลายบนผืนผ้า เทคนิคการทอ การออกแบบ ตัดเย็บ เครื่องประดับทั้งดงาม และประยุกต์เพื่อการสวมใส่ได้ในโอกาสต่าง ๆ

ข้อที่ ๒ การขึ้นทะเบียนเรื่องที่น่าเสนอนี้จะส่งเสริมความประจักษ์และตระหนักรู้ถึงความสำคัญของมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ อีกทั้งกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อนำไปสู่การสะท้อนถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมในระดับโลก และแสดงถึงความสำเร็จของมนุษยชาติ การขึ้นทะเบียนรายการ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) จะช่วยสร้างความตระหนักรู้และความชื่นชมและภาคภูมิใจของคนไทย และเห็นคุณค่าความสำคัญของมรดกวัฒนธรรมที่มีร่วมกันในประเทศ อีกทั้งกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้ชุมชน ช่างฝีมือ ช่างทอผ้า ดีไซน์เนอร์ ช่างตัดเย็บ ช่างปักผ้า และช่างทำเครื่องประดับทั้งเพศชาย หญิง ผู้ปฏิบัติได้คิดค้นและแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นระหว่างกัน สะท้อนถึงการอยู่ร่วมกันในความหลากหลายทางวัฒนธรรมในระดับประเทศและแสดงถึงการสร้างสรรค์ร่วมกันของมนุษยชาติ

ข้อที่ ๓ มาตรการสงวนรักษาที่เสนอนั้น ได้พิจารณากันมาอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อการป้องกันและส่งเสริมเรื่องดังกล่าว ในการกำหนดมาตรการสงวนรักษาวัฒนธรรม “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) ได้มาจากแนวคิด ที่ครอบคลุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในสายอาชีพงานช่าง นักวิชาการ สื่อมวลชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมีแนวทางมาตรการที่ได้ดำเนินการ ประกอบด้วย

(๑) การถ่ายทอดองค์ความรู้โดยผ่านการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ โดยส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแนวปฏิบัติการแต่งชุดไทยจากรุ่นสู่รุ่น มีการถ่ายทอดความรู้ทั้งภายในครอบครัว ชุมชน และผ่านหลักสูตรการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา พิพิธภัณฑ์ ฯลฯ

(๒) การบันทึกข้อมูลและเอกสารการวิจัย โดยการส่งเสริมการศึกษาวิจัยและจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยอย่างต่อเนื่อง ในสถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) การส่งเสริมความร่วมมือของชุมชน การระดมทรัพยากรจากหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้เทคนิคการตัดเย็บและออกแบบผ้าและสิ่งทอให้กับชุมชนผู้เกี่ยวข้องกับการผลิตผ้าเพื่อทำชุดไทย และสนับสนุนให้มีการสวมใส่ชุดไทย ในกิจกรรมทางสังคมให้มีความร่วมสมัย เช่น กิจกรรมในวันสำคัญและประเพณีต่าง ๆ รวมทั้งการประชุมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ข้อที่ ๔ เรื่องที่น่าเสนอนี้เกิดจากชุมชน กลุ่มบุคคล หรือปัจเจกบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ พร้อมกับได้รับความเห็นชอบซึ่งมาจากการรับรู้เข้าใจอย่างเป็นอิสระเสียก่อน โดยชุมชน กลุ่มบุคคล หรือปัจเจกบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีความตระหนักรู้และมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง โดยมีการจัดประชุมจัดทำข้อมูลพร้อมรับฟังความคิดเห็น ได้แก่ การประชุมเรื่อง “ชุดไทยพระราชนิยม” เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องมิตราสมาคม สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลอนดอน การประชุม “การส่งเสริมผ้าไทยและชุดไทยพระราชนิยม” ในการประชุมเอกอัครราชทูตและกงสุลใหญ่ทั่วโลก ประจำปี ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ โรงแรมเจดับบลิว แมริออท กรุงเทพฯ การประชุม เรื่อง ชุดไทย เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และการประชุมคู่สมรสข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๗ ณ กระทรวงการต่างประเทศ กรุงเทพฯ

/การจัดประชุม...

การจัดประชุมดังกล่าว ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องประกอบด้วย นักออกแบบ ช่างฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ชุมชน กลุ่มคน ผู้แทนจากสถานศึกษาต่าง ๆ สื่อมวลชน และเจ้าของกิจการที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่จำกัดเพศ และวัย ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นที่สะท้อนแง่มุมต่าง ๆ และให้ความยินยอมพร้อมใจในการเสนอต่อยูเนสโก และเสนอมาตรการในการสงวนรักษาร่วมกัน แสดงถึงการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในทุกขั้นตอน ของกระบวนการนำเสนอในครั้งนี้

ข้อที่ ๕ เรื่องที่นำเสนอนี้ปรากฏและดำรงอยู่ในดินแดนของรัฐภาคีสมาชิก ที่นำเสนอ โดยบรรจุอยู่แล้วในบัญชีมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของรัฐภาคีสมาชิกตามที่นิยามไว้ใน อนุสัญญา มาตรา ๑๑ และ ๑๒ รายการ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกาย ชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) มีความหมายครอบคลุม บัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ รายการชุดไทยพระราชนิยม ตามที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๗ ง หน้า ๘๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๗ โดยชุดไทยพระราชนิยม เป็นรายการตัวแทนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ในลักษณะแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล มีสาระสำคัญแสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับงานช่างฝีมือ และการพิจารณานำชุดไทยไปใช้สวมใส่ตามโอกาส ถือเป็นแนวปฏิบัติการแต่งกายของสตรีไทยที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน

๓.๓ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา

๓.๓.๑ การเสนอขอขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย และการประกาศของยูเนสโก

- (๑) พ.ศ. ๒๕๖๑ “โขน” ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนจากยูเนสโก
- (๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ “นวดไทย” ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนจากยูเนสโก และนำเสนอเรื่อง “โนรา” ต่อ ยูเนสโก
- (๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ นำเสนอรายการ “สงกรานต์ในประเทศไทย” ต่อยูเนสโก
- (๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ “โนรา” ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนจากยูเนสโก และเสนอเอกสารเรื่อง “ต้มยำกุ้ง” ต่อยูเนสโก
- (๕) พ.ศ. ๒๕๖๕ นำเสนอรายการ “ผ้าขาวม้า : ผ้าอเนกประสงค์ในวิถีชีวิตไทย” และรายการมรดกร่วมเคบายา ต่อยูเนสโก และคาดว่ารายการผ้าขาวม้าจะได้รับการพิจารณาในปี พ.ศ. ๒๕๖๘
- (๖) พ.ศ. ๒๕๖๖ รายการ “สงกรานต์ในประเทศไทย” ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนจากยูเนสโก
- (๗) พ.ศ. ๒๕๖๗ รายการ “ต้มยำกุ้ง” มีแนวโน้มจะได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนจากยูเนสโก และรายการมรดกร่วมเคบายา (Kebaya) มีแนวโน้มได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนร่วมกับ สหพันธรัฐมาเลเซีย เนการาบรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐสิงคโปร์ เช่นเดียวกัน หากประเทศไทยได้เสนอรายการ ชุดไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ คาดว่าจะได้รับการพิจารณาในปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๓.๒ มติคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ เห็นชอบให้ประกาศขึ้นทะเบียน ชุดไทยพระราชนิยม เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และให้เสนอขึ้นทะเบียนต่อยูเนสโก โดยมอบหมายให้คณะอนุกรรมการพิจารณา รายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อเสนอขึ้นบัญชีต่อองค์การยูเนสโกพิจารณาจัดทำและตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อเสนอเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก ทั้งนี้ ได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

๔.๑ अनुสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ พัฒนาการส่งเสริมรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ โดยให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับผู้ปฏิบัติและผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม รวมทั้งเป็นการยืนยันบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก โดยประเทศไทยจะถูกจารึกไว้ในรายชื่อประเทศที่ตระหนักและเห็นคุณค่าชนกลุ่มน้อยและชุมชนระดับนานาชาติ และจะไม่ทำอะไรที่มีผลเสียต่อมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เช่น การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์แบบไม่เหมาะสม เป็นต้น

๔.๒ สำหรับการเสนอรายการ “ชุดไทย” มีผลผูกพันต่อภารกิจที่ต้องดำเนินการตามมาตรการที่อธิบายไว้ในแบบฟอร์ม (ICH-๐๒) โดยระบุถึงการสืบทอดทักษะงานช่างฝีมือการทำชุดไทยสู่เยาวชนคนรุ่นใหม่ การจัดเก็บข้อมูลองค์ความรู้ งานวิจัย การส่งเสริมเผยแพร่ การสวมใส่ชุดไทยในงานประเพณีพิธีกรรมและงานเทศกาล การนำเสนอความรู้ชุดไทยในสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อดิจิทัล รวมทั้งการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกิดความร่วมมือ และการพัฒนาในชุมชนท้องถิ่นทั่วประเทศ

๔.๓ มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ไม่มีผลกระทบต่อความมั่นคงและการดำเนินงานของประเทศ แต่จะส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมด้านแฟชั่นและผ้าไทยให้เติบโต ควบคู่กับการกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์สืบทอด สร้างความภาคภูมิใจ ความหวงแหนมรดกทางวัฒนธรรม เสริมสร้างภาพลักษณ์และบทบาทของไทยในเวทีโลก

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

- ไม่มี-

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมทรัพย์สินทางปัญญา กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมศิลปากร สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ ในคราวการประชุมฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ มีมติเห็นชอบต่อการนำเสนอรายการ “ชุดไทย” ขึ้นทะเบียนเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติที่อยู่เนสโก

๗. ข้อยกหมาย

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔(๗) เรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือที่เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย

๘. ข้อเสนอของกระทรวงวัฒนธรรม

กระทรวงวัฒนธรรม จึงขอเสนอรายการ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติ การแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) เป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติที่อยู่เนสโก พร้อมวิดิทัศน์ เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

/๘.๒ เห็นชอบ...

๘.๑ เห็นชอบเอกสารรายการ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) ขึ้นทะเบียนเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก

๘.๒ เห็นชอบให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เป็นผู้ลงนามในเอกสารนำเสนอรายการ “ชุดไทย : ความรู้ งานช่างฝีมือ และแนวปฏิบัติการแต่งกายชุดไทยประจำชาติ” (Chud Thai : The Knowledge, Craftsmanship and Practices of The Thai National Costume) ในฐานะตัวแทนของประเทศไทย เพื่อเสนอขึ้นทะเบียนเป็นรายการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติต่อยูเนสโก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

สถาบันวัฒนธรรมศึกษา

โทร. ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๑๓ ต่อ ๑๓๑๒ - ๔

โทรสาร ๐ ๒๖๔๕ ๓๐๖๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@culture.mail.go.th

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

